

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№188

травень-червень 2023

ГОЛОС НАДІЇ

30-річний ювілей громади «Ковчег» с.6

Благодійний концерт у Львові с. 5

Євангельські програми с.2-3

Віктор Власюк

Хрещення в Луцьку

20 травня в місті Луцьку під час програми «Справжня надія», яка проходила в рамках проекту «Європа для Христа» відбулося водне хрещення. Двоє людей, Людмила та Антон, відгукнулися на заклик слідувати за Ісусом і долучитися до Його церкви.

Спікери Едді та Монік Перес з Каліфорнії, попри скрутний час, знайшли можливість допомогти українському народу. Кожного дня в програмі виділяли особливий час для молитви за мир та перемогу України.

Під час вечірніх зустрічей спікерів допомагав перекладач - пастор Владислав Матвійчук. Він яксравно передавав не тільки інформацію, але й яскраві емоції харизматичного ведучого.

Еді та Монік завоювали серця відвідувачів програми своєю відкритістю, любов'ю і щирими посмішками. Кожного вечора програму збагачували виступи хору, симфонічного та духового оркестрів та сольних номерів, а також молоді та веселі ведучі.

Присутні мали можливість кожного вечора виграти у лотереї духовну літературу, продуктивні набори та інші подарунки, а серед найбільш активних відвідувачів розіграли суперприз - путівку в санатрій «Барвінок».

Також гості з Каліфорнії відвідали адвентистський навчальний заклад у Луцьку та цікаво поспілкувалися з учнями.

Паралельно проводилася оздоровча програма, відвідувачі могли дізнатися стан свого здоров'я, від-

відати лікарів. В п'ятницю і суботу була особлива спікерша - Беата Слешинська, яка є керівником відділу здоров'я Польського уніону. Вона розповіла відвідувачам про те, як зберегти емоційне здоров'я у цей непростий час. А неділю програму відвідали лікарі клініки «Ангелія», і лучани могли отримати безкоштовні послуги стоматолога та консультацію психіатра. Також благословінням того дня стала лекція Юрія Бондаренка.

Діти та підлітки також мали свої заняття: цікаві дослідження Слова Божого, ігри, саморобки, майстерки.

Програма тривала до 27 травня і багато людей мали можливість почути істину і вибрати в житті правильний орієнтир, справжню надію в Ісусі Христі.

Іван Крічфалушій

Духовна і гуманітарна підтримка у Хусті

З 2 по 18 червня у місті Хусті пройшла духовно-просвітницька програма. 40 осіб щовечора відвідували зустрічі. Окрім духовних тем 11 червня була особлива зустріч за

спільним святковим обідом, який передував духовним роздумам. Також присутні, більшість із яких є людьми зі статусом ВПО, отримали в подарунок Біблії та гуманітарну допомогу.

Люди зацікавлені в пошуку відповідей на свої запитання та Божої істини. 12 відвідувачів програми прийшли на суботнє богослужіння.

Іван Крічфалушій зазначає, що успіхом програми громада завдячує вірянам, які активно долучилися до організації зустрічей, адміні-

страції Західної конференції, яка підтримує подібні ініціативи, та відділу особистого служіння за надані Біблії для відвідувачів програми.

Зоряна Пашковська

Про перемогу в інформаційній війні

14 травня в громаді «Вічне Євангеліє» у Львові розпочався цикл біблійних семінарів для мешканців міста. На першій зустрічі програми з відновлення духовного і ментального здоров'я у час війни було близько 150 осіб, а в наступні - понад 200. Переважна більшість - люди зі статусом ВПО, які були запрошені працівниками ліцею «Живе Слово».

Духовно-пізнавальну програму проводив магістр богослів'я Віталій Мелесь. Ведучим програми був пастор місцевої громади Володимир Скиба. Підготовча кампанія проводилась волонтерами Церкви Адвентистів сьомого дня: флаєри із запрошенням на захід розповсюджувались як перехожим містятням, так і мешканцям прилеглих кварталів, також були підготовлені афіші та листівки.

Щовечора наприкінці зустрічі присутні мали можливість отримати продуктивні набори та побутові хімію, які закуплені в межах проекту «Відновлення з любов'ю», що реалізується на базі приватного ліцею «Живе Слово» та фінансується Schulzentrum Marienhöhe – Schule fürs Leben і ADRA Deutschland e.V. Загалом приготували для роздачі соціально вразливим категоріям людей 1400 пакунків.

Крім Віталія Мелєся першу частину біблійних роздумів з питань проживання війни мали ще два спікера: Анжела Поліщук, директорка ліцею «Живе Слово» та Олена Рябенко, соціальний педагог ліцею та керівник сімейного відділу Західної конференції.

Замість тривожності - спокій, замість почуття провини - прощення, замість втрат - надбання, за-

мість власної війни - перемога над собою, - про це почули присутні.

У залі також насолоджувались музичними номерами, які виконували ансамбль бандуристів «Срібні струни» та вокалісти Анастасія Манік, Наталя Сасанчина та Михайло Іващенко.

Поки дорослі мали біблійні роздуми, діти займалися в окремому приміщенні з Іриною Демчук та Мар'яною Скибою, іншими вчителями. Щодня майже 20 дівчаток і хлопчиків мали майстерки та грали в цікаві ігри, вивчали уроки зі Слова Божого.

Після завершення програми учасники, які відвідали всі зустрічі, отримали у подарунок Біблію та продовжили вивчення Слова Божого у невеликій групі.

Фото: Іван Ларін та Юрій Поліщук

Владислав Березці

Спортивний євангелізм

4 червня у місті Берегово відбувся молодіжний футбольний турнір. 5 команд змагалися за перемогу: 4 команди були із Закарпаття: Бобовище, Ільниця, Іршава і Берегово. 1 команда була зі Львова.

Змагання були організовані молодіжним відділом Церкви Адвентистів сьомого дня у Західній конференції та адміністрацією спортивної бази «Закарпаття».

Розпочалася гра з привітального слова і молитви керівника молодіжного відділу Західної конференції Михайла Старости.

Протягом усіх ігор за дотриманням правил слідкував рефері, Анатолій Белік, голова Луганської обласної організації фізкультурно-спортивного товариства «Колос».

Турнір мав подвійне значення і був пов'язаний з 85-річницею утворення Луганської області. Фінанси для приготування кубків і подарункових м'ячів були надані Луганською асоціацією футболу.

За результатами матчів, третє місце взяла команда зі Львова ліцею «Живе Слово». Друге місце було присуджено команді громади села Ільниця. Перше місце взяла команда громади міста, де проходив турнір - Берегово.

Молодь в дії.

Петро Філатов

«Надія в дії» у місті Дубно

У рамках проєкту «Надія в дії» у місті Дубно відбулися два соціальні заходи. Розважально-пізнавальна гра «Країна здоров'я» для дітей 5-12 років. А також благодійний концерт, під час якого відбувся збір коштів на протезування нижніх кінцівок воїна дубенського гарнізону Івана Поліщука.

Холодна погода була найбільшою перепорою, проте це не завадило реалізувати заходи. Дітей було не так багато, як очікувалося, та все ж близько 100 юних відвідувачів пройшли маршрутом «Країни здоров'я». Вони дізналися багато

цікавих і важливих принципів збереження свого здоров'я.

Слухаючи спікерів на станціях, діти виконували завдання й отримували знання про важливість фізичних вправ, сонячного світла, чистої води, свіжого повітря, відпочинку, здорової їжі, стриманості, довіри до Бога.

Між переходами від однієї локації до наступної дітей чекали захопиви та веселі ігри. Вони проходили через лабіринт, гралися з «парашутом», долали канатну переправу та інше.

«Дивлячись на щасливі обличчя дітей та зацікавленість батьків, можна зазначити, що програма їм дуже подобається. Вона є інтерактивною і всі беруть участь, а не просто пасивно слухають» - поділився своїми враженнями пастор Сергій Чинко.

Після завершення програми «Країна здоров'я», яка тривала з 12 по 16 годину, о 18:00 розпочався благодійний концерт.

На ньому був присутній президент Західної конференції Василь Чопик, мер міста Дубно Василь Антонюк та побратими Івана Поліщука, для якого і був організований благодійний концерт.

За підрахунками на протезування було зібрано 19000 грн.

На сцені виступали Михайло Іващенко з міста Млинів та Яна Лагетко з міста Дубно, сестри Валерія та Уляна Кулініч з міста Рівне.

Військові, що були присутні на концерті, телефонували Івану Поліщуку, який був розчулений заходом, що відбувався на його підтримку.

Владислав Березкі

Тема штучного інтелекту

13 травня у селі Бобовище відбулася обласна молодіжка, головною темою якої був штучний інтелект. На зустріч приїхало близько 40 молодих людей. Тема штучного інтелекту (ШІ), особливо стосовно чату GPT стала однією з найпопулярніших. Молодь активно використовує сучасні технології для навчання, роботи й відпочинку.

ШІ зі своїм розвитком викликає багато етичних питань. Відповіді

на них молодь шукала з двома експертами у сфері сучасних технологій та ШІ. Олег Василенко, аспірант інституту кібернетики НАН України та Павло Юшковський, молодіжний лідер, розробник програмного забезпечення у сфері штучного інтелекту спілкувалися присутніми у ZOOM форматі. Охочі могли поставити експертам запитання.

Спікери наголосили на тому, що ШІ не здатен витіснити людину з ринку праці, адже для його обслуговування необхідний людський інтелект. Запрошені експерти також поділились із молодими людьми власним досвідом використання ШІ, а також пояснили, як безпечно його використовувати в навчанні чи плануванні особистих цілей.

Наприкінці зустрічі гості грали в приготовану заздалегідь гру - обирали із запропонованих фотографій справжню, в той час, як інші були згенеровані нейромережею. Так можна було пересвідчитись у тому, що ШІ активно розвивається, та все ж поки не достатньо, щоб конкурувати з фотографіями. На всіх, хто відвідав захід чекала смачна вечеря.

Світлана Окуневич

Родинне свято у «Місті надії»

В середу, 31 травня, 54 майбутні першокласники разом зі своїми батьками та рідними заповнили залу Дому молитви по вулиці Волидимирська, 89 Б.

Новостворений Приватний заклад загальної середньої освіти «Луцька гімназія «Місто надії» цьогогоріч розпочав набір до 1-го класу. Однак вже має своїх випускників. Це вихованці християнської дошкільної підготовки, яка вже 8 років діє при Церкві Адвентистів у місті Луцьку.

Дорогих випускників прийшли привітати їх маленькі друзі - 11 вихованців християнського адвентистського мінісадочка разом зі своїми сім'ями. Вони приготували нести важливу вістку 120 гостям свята.

Свято відбулось з Божої ласки, а також завдяки наполегливій пра-

ці Марії та Віктора Власюків, Наталі Мельник, Анни Остапенко, Юлії Павлюк, Наталі Савки, Ольги Овчаренко, Світлани Окуневич, Галини Матвійчук, Наталі Бойчук, Олександра Голінька, Тетяни Горбатюк та Аліни Павлюк.

Тему свята «Моя родина» розпочав капелан закладу, пастор Церкви, заступник керівника Західної конференції Віктор Власюк. На основі Слова Божого він розкрив характер люблячого Небесного Батька, призначення сім'ї та відповідальність батьківства.

Діти натхненно декламували вірші та співали пісні про свою любов до батьків та Бога. Звучали музичні твори на дзвіночках у виконанні юних талантів.

На згадку про атмосферу свята і навчального року батьки отримали в подарунок книгу «Християн-

ська родина» та пам'ятну картинку «Сімейна молитва». Випускникам вчителі урочисто вручили перший у їхньому житті диплом.

Свято продовжилося на подвір'ї Дому молитви. Для дітей приготували велетенські мильні бульбашки, провели кулінарний клас. Учні стрибали на батуті та ласували святковим 2-поверховим тортом, приготованим Тетяною Горбатюк.

Суттєву підтримку у розвитку навчального закладу щорічно здійснюють громади Церкви Адвентистів сьомого дня в Україні та за її межами, керівництво Західної конференції, та Роман Кравець, який був першим пастором адвентистів у місті Луцьку.

Сьогодні гімназія «Місто надії» готує приміщення та кадри до початку навчального року, розпочавши набір учнів до 1-го класу.

Інна Коропець

Благодійний концерт у Львові

У житті Приватного ліцею «Живе Слово» міста Львова був реалізований батьківський челендж під назвою «Читаємо разом». Читаючи книгу Бруно Ферреро «Ваші діти мають лише вас», ми поринали у підходи виховання наших дітей.

Для зручності спілкування була створена телеграм група, до якої могли долучитися охочі, щоб досліджувати актуальні теми побудови щасливої родини через призму формування і росту дітей.

Цікава читацька мандрівка завершилася спільною зустріччю усієї

школи на родинному святі під назвою «Віра. Надія. Любов» у дії наших сімей! Коропець Інна, Кушнір Олена, Поліщук Анжела були спікерами, які висвітлили основну тему зустрічі.

Лунало багато пісень, музичних номерів на Славу Бога під керівництвом вокального керівника Івасютин Роксолани й Манік Анастасії.

Цікавим моментом було те, що на сцені під час свята художниця Широн Марта з помічниками, наймолодшими учнями ліцею, створювали картину родинного щастя!

Президентом Західної конференції Чопиком Василем була звершена молитва за школу, сім'ї та мир у нашій країні. Після завершення дійства усі мали змогу поспілкуватися за чашечкою теплого чаю зі смаколикami (Фото: Ларін Іван).

Павло Антонюк

30-річчя громади «Ковчег»

10 червня відбулося святкове богослужіння, присвячене 30-річчю заснування релігійної громади «Ковчег». Ця значуща подія збирала не лише членів громади, але й гостей з інших громад, особливо тих, що знаходяться поруч з Луцьком.

Запрошення на свято отримали всі пастори, які свого часу звершували служіння в цій громаді. Ті, хто не зміг особисто прибути, надіслали вітальні відео, які були демонстровані протягом святкової програми.

Святкування було посилене високим рівнем представництва. Від Волинської обласної державної адміністрації на свято прибув Василь Гайдук, який вручив подяку громаді за благодійну діяльність та активну участь у вирішенні питань соціального захисту внутрішньо переміщених осіб.

Атмосферу свята підтримували виступи музичних колективів громади: церковний хор під керівництвом Олени Кучер, декілька вокальних ансамблів, а також сольні виступи Іллі Кучера на трубі та Катерини Бойчун на бандурі.

Зі словами привітання звернулись пастори, що свого часу звершували служіння в громаді, зокрема: Московчук Олександр, Овчаренко Володимир та Філіпчук Олександр. Також громаду вітали з ювілеєм Микола Рябенко та Віктор Власюк, служителі, що вважають громаду «Ковчег» рідною, адже саме в цій громаді вони розпочинали служіння. Зі словами настанови до усіх присутніх звернувся прези-

дент західної конференції Василь Чопик.

Святкування 30-річчя «Ковчег» стало важливою подією, що відображає глибокі духовні зв'язки й взаємну підтримку між громадами, об'єднаними спільними цінностями і вірою.

Декілька слів про історію громади. Громада Ковчег започаткована після євангельської програми доктора богослов'я Вільмара Ганзалеса з Бразилії, яка проходила у травні-червні 1993 року. Після програми було охрещено 99 нових адвентистів. За рік громада збільшилась із 50 до 150 осіб. Відбувався стрімкий зріст. Багато приятелів відвідували церкву.

У 1994 році громада одержала дозвіл на будівництво і 25 червня 1995 року 68 членів громади на чолі з пастором Вільховим Русланом провели перше богослужіння на місці теперішнього Дому молитви та розпочали будівництво. А 3 листопада 2000 року провели перше богослужіння у новозбудованому Домі молитви, який з легкої руки наших сусідів назвали «Ковчег» через характерну форму. 18 жовтня 2003 року відбулось урочище посвячення Дому молитви громади «Ковчег».

За 30 років у громаді здійснювали служіння 8 пасторів. Вільховий Руслан, Нестерук Володимир, Московчук Олександр, Опіяр Михайло, Рубін Ігор, Овчаренко Володимир, Куриляк Ігор, Матвійчук Владислав, Мелісь Володимир та пастор, що нині звершує служіння, Шевчук Сергій.

3 числа членів громади 8 братів стали пасторами церкви АСД: Демчина Микола, Музичко Славик, Філіпчук Олександр, Власюк Віктор, Рябенко Микола, Терещук Андрій, Терещук Микола, Смоляр Олег.

Сестри громади, що стали дружинами пасторів: Мінько-Мелесь Люда, Мінько-Ярчак Галина, Антонюк-Власюк Марія, Бурило-Терещук Оксана, Рябенко Олена.

З числа членів громади відділились та стали самостійно існувати 2 громади. 1999 році у селі Підгайці та у 2001 році третя луцька громада.

Від самого початку війни в Україні у лютому 2022 року на базі громади «Ковчег» працює волонтерський центр. Кожного тижня ми відправляємо гуманітарну допомогу в регіони України, які найбільше постраждали від війни - Донецьку, Луганську, Херсонську та Харківську область.

Допомога включає продукти харчування, засоби гігієни, побутові речі, медикаменти. Допомогу отримують як цивільні, так і військові. З самого початку війни, жінки громади збираються три рази на тиждень в приміщенні Будинку молитви, щоб готувати їжу: вареники, голубці, млинці, різноманітну випічку тощо. Одних лише вареників виготовили та передали в східні регіони України більше 900 тисяч. Усі роботи виконуються на волонтерських засадах, не отримуючи за це коштів.

Бажаємо цій громаді зростати і кількісно, і духовно, бути світлом для міста Луцька.

Знайомимося ближче: Микола Миколайович Рябенко

Народився я в адвентистській сім'ї 28 листопада 1969 року, і коли мені було дев'ять місяців, батьки були змушені переїхати в Таджикистан через загрозу ув'язнення за релігійні переконання. Там, в далекій мусульманській країні, віруючим людям було значно легше сповідувати біблійні принципи, однак і там були свої складнощі. В цьому благодатному, однак чужому краї, я прожив з батьками до п'ятнадцяти років.

Недалеко від нашого помешкання знаходився районний центр Гіссар, де був Дім молитви Церкви Адвентистів сьомого дня. Це була надзвичайно згуртована і гостинна громада.

В той час мої батьки виконували різноманітні служіння, які довіряла їм церква, а також щотижня знаходили час, щоб займатися місійною діяльністю і залучали мене до цієї роботи. Для мене це служіння з одного боку було нелегкою справою, завжди знаходилися люди поза церквою, які присоромлювали й насміхалися, однак, з іншого боку, завжди було приємно ділитися пережитими досвідами в громаді, де підтримували та підбадьорювали.

В той час найважливішою для мене була щоденна підтримка батьків і їх щира молитва, яка контрастувала з несприйняттям моїх релігійних переконань вчителями й однокласниками.

В п'ятнадцять років я залишив батьківський дім і розпочав здобуття професійної спеціальності. Як і всіх юнаків того часу, по завершенню навчання, мене покликали до лав радянської армії, де протягом

двох років навчали, як потрібно любити батьківщину. Після служби в армії я повернувся до батьків, які вже на той час переїхали з Таджикистана в Україну, Волинську область. Тут я познайомився з членами помісної адвентистської громади.

Незабаром я зустрівся з моєю майбутньою дружиною, і через деякий час одружився. Після євангельської програми, 12 червня 1993 року, ми разом з Оленою прийняли хрещення і стали членами громади «Ковчег». Почався особливий період нашого спільного життя і служіння. У цей час Бог подарував нам сина і доньку. Близько десяти років я виконував служіння старшого диякона. Декілька років - керівника суботньої школи. Дружина була вчителем дитячої суботньої школи та учасником церковного хору, а дітки радували нас на служінні своїми талантами.

Все було стабільно до того моменту, коли одного разу нам запропонували пасторське служіння. Для нас це було надто несподівано, і тоді ми не змогли дати однозначну відповідь. Минув деякий час і знову нам запропонували служіння, але цього разу це було місіонерське служіння без переїзду в іншу місцевість, і ми дали згоду.

Місіонерське служіння посправжньому захоплювало нас і приносило задоволення. Пригадую, як одного разу після євангельської програми, яку ми проводили вперше у житті, до хрещення вийшло троє осіб. Ми з дружиною не могли повірити своїм очам. Після цього хрещення виникло тверде переконання в тому, що пасторське служіння - це наше покликання. Всі сумніви зникли. А особисто для мене підтримка дружини стала знаковою для прийняття цього відповідального рішення.

З того часу минуло багато років, за цей час ми з дружиною звершували служіння не в одній громаді Західної конференції. Паралельно зі служінням ми навчалися. Я на

богословському факультеті, бакалавраті та магістратурі, а дружина здобувала освіту за спеціальністю соціального педагога. І хоча освіта є надзвичайно важливою сьогодні, однак натхнення для служіння сама освіта не дає. Надихає на нього споглядання за діями Бога у твоєму житті, людьми, які народжуються для Царства Божого. Це мотивує до особистого щоденного пошуку Господа.

Дійсно, дуже важливо знаходити час для духовного єднання з Богом через читання духовної літератури та молитви. Це, безперечно, сприяє духовному наповненню. Однак, служіння не складається лише з особистого часу проведеного з Богом. Служіння - це також різноманітна практична діяльність.

Варто сказати декілька слів про важливість спільного сімейного відпочинку, бо гарно спланований відпочинок додає сил для успішного виконання служіння. Хоча в нашому випадку, це скоріше зміна діяльності, ніж відпочинок на дивані, однак в будь-якому разі це перезавантаження. З часу обрання на служіння в конференції ми практично не маємо вільного часу. Але при найменшій можливості ми намагаємося виїхати на природу, зустрітися з рідними, сходити в кафе, спільно попрацювати на городі, разом пройтися містом. Спільно проведений час - це завжди благословення.

Ми прожили з дружиною тридцять років. За цей час виростили наші діти, одружилися, народився внучок Тимофій і за все ми дякуємо Господу.

На завершення хочеться сказати, виходячи з власного досвіду, що необхідно бути відкритим до Божого провидіння. Ніколи не відмовляйтеся від запропонованого Богом служіння. Не бійтеся прийняти Його пропозицію. Робіть все як для Господа, а про все інше Він потурбується.

НЕКРОЛОГ

Пелехач Михайло Дмитрович 1966-2023

Пелехач Михайло Дмитрович народився 8 червня 1966 року в селі Велятино в селянській працьовитій сім'ї, яка, як і безліч інших сімей, багато працювала в колгоспі й виховувала своїх дітей у нелегкі післявоєнні роки в надії, що війна ніколи більше не повернеться на нашу землю.

Дитинство, хоч і найкраща пора в житті, але воно швидко проходить. В 1972 році Михайло пішов до школи. А після закінчення восьми класів в 1980 році вступив на навчання в профтехучилище, де і здобув освіту слюсаря.

Закінчивши навчання в училищі, він був покликаний на військову службу, яку проходив у Саратовській області, місто Енгельс. Там і познайомився зі своєю дружиною Валентиною.

24 червня 1987 року вони одружилися і разом виховали трьох синів: Павла, Ярослава та Андрія.

Михайло Дмитрович був людиною, яка була готова прийти на допомогу у будь-який час

своїм рідним, сусідам та друзям. Був люблячим чоловіком та батьком.

А в 1991 році в наслідок дослідження Божого Слова, вони разом з дружиною присвятили себе Господу через водне хре-

щення. Михайло був активним членом Церкви Адвентистів сьомого дня, брав участь у проведенні всіх церковних бого-

служінь. Разом зі своєю сім'єю допомагали у проведенні літніх молодіжних таборів. Завжди був надійним другом і братом для братів та сестер в церкві та в селі.

Але ось настав час повномасштабної війни росії проти України. Михайло, буди не байдужим до своєї країни, яку щиро любив, майже від самого початку вторгнення, залишивши свою домівку, пішов захищати свій народ, свою землю, кожного з нас.

13 червня 2023 року сталася трагедія. Це був останній день його життя. Ворожий снаряд приніс смерть для Михайла Дмитровича. Загинув наш друг, брат, батько, чоловік, дідусь, побратим, сусід і, найголовніше, наш захисник та герой.

І сьогодні ми можемо сказати тільки одне: ми ніколи не забудемо доброту, любов, чуйність, та мужність Михайла. Але також у нас є надія на зустріч з ним та з Господом. І сьогодні ми не говоримо йому прощай, ми кажемо йому: до зустрічі.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня.

Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Владислав Берецькі
v.beretski@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Владислав Берецькі

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13.

Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241